

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte - Petru Ursache

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Semenciuc Ecaterina în numele inculpatului Gore Simeon și de inculpatul Gore Simeon, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Gore Simeon Constantin, născut la 27.09.1979, originar și domiciliat în s. Corjova, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 22.05.2014 - 31.03.2015;

instanța de apel: 24.04.2015 - 18.06.2015;

instanța de recurs: 08.09.2015 - 23.12.2015

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, din 31.03.2015, Gore S. a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în partea învinuirii lui Poalelungi A., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motivul decesului acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că la 17.04.2013, în jurul orei 20⁰⁰, inculpații Gore S. și Poalelungi Al-dru, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd intenția unică de a-i cauza vătămări corporale lui Cerlat C., s-au deplasat pe teritoriul gospodăriei țărănești „Golipeia” din s. Corjova, r-ul Criuleni, unde în casa paznicului intenționat i-au aplicat ultimului lovituri pe diferite părți ale corpului cu pumnii, picioarele și cu niște bețe din lemn, în rezultatul cărui fapt i-au cauzat ultimului potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 110D, din 22.04.2013, *vătămări corporale medii*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Gore S. să fie condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă în coraport cu fapta comisă, nu v-a asigura atingerea scopurilor esențiale ale legii și nu v-a fi restabilită echitatea socială. Totodată, instanța de judecată nu a luat în considerare caracterul social periculos al faptei comise și personalitatea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 18.06.2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre de condamnare a lui Gore S. în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal (*redacția Legii nr. 277 în vigoare 24.05.2009*), cu aplicarea alin. (2) art. 82 Cod penal, la 5 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, termenul de executare a pedepsei urmînd a fi calculat din ziua reținerii acestuia.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a constatat starea de fapt și de drept reținută în sarcina inculpatului, însă nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, or în prezența stării de recidivă nu putea fi dispusă suspendarea condiționată a pedepsei, deoarece inculpatul Gore S. anterior a fost condamnat prin sentința Tribunalului Chișinău, din 20.11.1997, în baza art. 88 pct. 1), 6), 7), 121 alin. (2) pct. 1), 2), 3), 7), 39 Cod penal (*redacția Legii din 24.03.1961*), la 11 ani închisoare și prin sentința Judecătoriei Criuleni, din 22.03.2005, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), f), 85 Cod penal (*redacția Legii nr.985 din 18.04.2002*), la 5 ani și 6 luni închisoare, eliberîndu-se din locurile de detenție condiționat înainte de termen, cu 1 an și 11 luni conform încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 24.04.2009, astfel prin prisma prevederilor art. 111 alin. (1) lit. i) Cod penal, de la executarea pedepsei precedente la situația din 24.04.2009, nu expiraseră termenul de stingere a antecedentului penal (8 ani), fiind în prezența a două condamnări pentru infracțiuni intenționate.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la individualizarea și stabilirea măsurii pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, deoarece, infracțiunea imputată conform art. 16 Cod penal (*redacția Legii nr. 277 din 24.05.2009*), face parte din categoria celor *grave*, pentru care legea prevede pedeapsă maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 6 ani.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul Semenciuc E. în numele inculpatului și inculpatul Gore S., care au solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentînd următoarele:

- *avocatul Semenciuc E.* făcînd trimitere la prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a menționat, că starea de recidivă invocată de procuror

nu are un suport probatoriu, or la materialele cauzei nu este anexată o sentință în acest sens;

- inculpatul nu s-a prezentat la ședința de judecată deoarece nu a cunoscut despre locul și data petrecerii ședinței și nici nu a făcut cunoștință cu cererea de apel a acuzatorului de stat pentru a pregăti o poziție de apărare.

- *inculpatul Gore S.* fără a invoca vreun temei din cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, a menționat că instanța de apel greșit a aplicat în privința sa prevederile alin. (2) art. 82 Cod penal.

6.1. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel a stabilit o pedeapsă corectă și echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Avocatul își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnând și pct. 5), 10) a aceleiași norme procesual penale care stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal reține că recurenții critică chestiunea de apreciere a probelor, în particular obiectînd asupra aplicării prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, în privința inculpatului din considerentul că la materialele cauzei nu este anexată sentința care ar fonda aplicarea prevederilor enunțate.

În continuare, Colegiul penal menționează că, avocatul în recursul său pretinde că, *„În decizia recurată este indicat faptul că Gore Simion a fost citat legal, dar nu s-a prezentat. Expunerea dată este o eroare deoarece Gore Simion nu s-a prezentat la ședința de judecată deoarece nu a cunoscut despre locul și data petrecerii ședinței și nici nu a făcut cunoștință cu cererea de apel a acuzatorului de stat pentru a pregăti o poziție de apărare în acest sens.”*, reieșind din materialele dosarului supus judecării, Colegiul atestă că, instanța de apel a întreprins măsurile necesare pentru citarea legală a inculpatului, fapt confirmat prin citațiile adresate inculpatului (*f.d. 232, 239, 243, vol. I*) și avizul de recepție anexat (*f.d. 244, vol. I*), care a fost remis de către oficiul poștal în adresa instanței de apel.

Mai mult, potrivit cererii inculpatului din 21.05.2015, (*f.d. 235, vol. I*), ultimul fiind citat legal la ședința de judecată (*din 21.05.2015*), în instanța de apel, *s-a prezentat și a confirmat că a recepționat citația la 20.05.2015*, însă a solicitat amânarea ședinței pentru altă dată, din motiv că nu ar fi reușit să încheie contract cu un alt avocat.

Astfel, instanța de recurs respinge acest argument, întrucât materialul probator atestă că ultimul s-a eschivat de la participarea în ședințele de judecată și a fost informat despre apelul declarat de acuzatorul de stat, or potrivit materialelor cauzei (*f.d. 230, vol. I*), la adresa inculpatului a fost remisă copia apelului pentru cunoștință.

Totodată, conform alin. (3) art. 321 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține, că în cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului și, după caz, a reprezentantului lui legal este obligatorie - dispoziție legală care a fost strict respectată de către instanța de apel și se confirmă prin mandatele apărătorilor Semenciuc E. (*f.d. 245, vol. I*) și Drăgan P. (*f.d. 246, vol. I*), precum și prin procesele verbale ale ședințelor de judecată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzînd și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvîrșirea infracțiunii imputate.

În continuare, Colegiul penal menționează că, conform prevederilor art. 34 Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a unei sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție, iar conform art. 82 alin. (2) Cod penal, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana condamnată la închisoare anterior de două ori pentru infracțiuni intenționate a săvîrșit din nou cu intenție o infracțiune, astfel, potrivit materialelor cauzei (*f.d. 82, 183, vol. I*), inculpatul anterior a fost condamnat eliberîndu-se din locurile de detenție condiționat înainte de termen, cu 1 an și 11 luni, conform *încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 24.04.2009*, respectiv, de la executarea pedepsei precedente *nu expiraseră 8 ani*, termen prescris la art. 111 alin. 1 lit. i) Cod penal, fiind în prezența a două condamnări pentru infracțiuni intenționate.

Astfel, Colegiul statuează că, temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de recurenți, nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură

deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75, 76, 82 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Adițional, Colegiul penal menționează că, sancțiunea art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal (*redacția Legii nr. 277 din 24.05.2009*), prevedea pedeapsa închisorii de la 3 la 6 ani, astfel pedeapsa numită inculpatului nu poate fi mai mică de 2/3 din maximul celei mai aspre pedepse și conform art. 90 alin. (4) Cod penal, nu se admite suspendarea condiționată a executării pedepsei în cazul stării de recidivă.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 419 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Semenciuc Ecaterina în numele inculpatului Gore Simeon și de inculpatul Gore Simeon, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Gore Simeon Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 ianuarie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti